AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel .... fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws .... fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten ..... fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :
van 1 tot 4 regels .... fr. 2.50
Elke regel meer .... fr. 0.50
Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE
Drukkerij COLLEE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN
Postcheks rekening n. 34855.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar.
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Naar meer opvoeding.

AAN DE JONGELINGEN.

Er komt een tijd zoolang door vele kinderen vurig gewenscht — dat zij de kinderschoen ontwassende tot jongelingen opgroeien. Het grootste verlangen van het meerendeel hunner is zoo spoedig mogelijk mannen te worden en ook wel gansch vrij te zijn en op eigene voeten te staan, met eigene vleugelen te kunnen vliegen.

Mannen worden... vrij zijn...

Twee overgewichtige zaken die wel eens mogen overwogen worden, ten einde te zien hoe een jongeling waarlijk tot man opgroeit en hoe hij vrij wordt naar den goeden en echten zin van het woord.

Vele jongelingen scheppen zich groote begoochelingen, voor wat een man worden en vrij zijn betreft, want daardoor verstaan zij de ontvoogding uit allen dwang en het ontberen van alle gezag. En daarin zijn ze verschrikkelijk mis.

Als zij denken dat men hen voor mannen zal aanzien als zij eene knevel of eene baard bezitten, die hunne wezenstrekken meer vroomheid bijzetten, dwalen zij, want niet het uitzicht van een min of meer verouderd gelaat, maar wel de houding en het verstandig gedrag zal hen als mannen doen beschouwen.

Het is een moeilijke en zeer gevaarlijke stap : van het jongelingsschap naar den manneleeftijd, en dien best te kunnen stellen tot hun later heil en welvaren, moeten de jongelingen de ondervinding benuttigen, die ouderen van jaren bezitten en hebben opgedaan, ten koste van veel tegenslagen, bittere wederwaardigheden, lijden en ontgoochelingen.

Met helder oog de wereld inkijken dat is goed, maar met open oor goeden raad aanhooren en hem volgen, dat is de eerste vereischte voor een goede lotsbestemming.

Vooral den raad der ouders, die lang voor hen geleefd hebben en de wereld kennen, omdat zij reeds veel hebben tegengekomen en ondervonden.

Die kunnen dan wel, beter dan wie ook hunne kinderen eens tot jongelingen opgegroeid den gouden goeden raad geven, die hun zoo kostbaar en heilzaam moet zijn voor den ganschen levensloop en wanneer de ouders rechtschapen zijn en hun kinderen waarlijk neminnen gelijk het behoort zullen zij hun niets dan goed aanraden, niets dan het slechte afkeuren en laken.

Jongelingen, denkt daarop.

Gij die zoo vurig haakt naar den stond dat gij een twintigtal jaren oud geworden als mannen zult worden beschouwd peist daar dikwijls op en weest ervan overtuigd dat gij niet te vroeg naar vrijheid moogt verlangen, om gansch alleen op uw eigene vleugelen te mogen rondvliegen.

Gij haakt naar vrijheid, naar eigen zelfbestaan. Zeer wel, maar loop niet te snel.

Vrijheid, roept gij uit, met een hert poppelend van vurig verlangen naar den stond waarop gij uw eigen meester wezen zult en gij bedenkt niet dat, wanneer gij uw ouderlijk huis verlaat en het vaderlijk gezag, de moederlijke bezorgdheid als ontvlucht, dat gij veelal eene andere veel min zoete slavernij tegemoet loopt.

Als gij later, op den afgelegden weg des levens zult terugblikken, zult gij dan ook met diepe aandoening in de ziel moeten bestatigen : dat de gelukkigste uwer levensjaren, deze waren die gij beleefdet in de gelukkige slavernij uwer goede ouders, met uw broeders en zusters te zamen en het grootste getal dergenen die zoo menigmaal verzuchten :

Ware ik nog maar bij moeder, nu eerst begrijp ik haar zorg en waardeer ik haar goed zijn. Ware ik nog maar bij vader, nu eerst begrijp ik door eigen ondervinding de waarde van wat hij mij voorhield.

Jongelingen denkt er op.

Wilt gij later gelukkig wezen, blijf zoolang mogelijk in den huiskring uwe ouders gelukkig maken : volgt hun belangrijken raad en handelt verstandig en met overleg om later echte mannen te worden met het vroom gevoelen in het hart bewaard.

Vreeselijk Tramongeluk

OP DE LIJN HASSELT — TONGEREN.

Zondag avond, rond 7 ure, werd onze stad in opschudding gebracht, door een akelig nieuws : de bijzondere tram, welke 's morgens met een 1000 tal supporters van Cercle Sportif naar Hasselt was vertrokken, was bij de terugreis te Wimmertingen ontspoord. Zooals het gewoonlijk gaat, werden de eerste berichten erg overdreven ; zoo beweerde men dat er 50-60 gekwetsten en 2 dooden waren.

Deze valsche berichten brachten gansch de stad te been, en in de familien waarvan een lid zich tusschen de reizigers bevond, heerschte, zooals men licht kan begrijpen, eene groote ongerustheid. Al de auto-camions van Tongeren, sloegen weldra den weg naar Hasselt in, om hulp te gaan bieden, en zoo zag men weldra de eerste gekwetsten naar onze stad overbrengen.

Ziehier eigenlijk hoe het ongeluk heeft plaats gehad :

De bijzondere tram, bestaande uit 21 rijtuigen en getrokken door twee lokomotieven had Hasselt rond 6 ure verlaten en vervoerde een 1000 tal personen uit Tongeren, die den voetbalmatch hadden bijgewoond tusschen den Cercle Sportif van Tongeren en de Excelsior Football Club van Hasselt. Bij het neerrijden der helling van Heneguw, nam de tram een groote snelheid, spijt de pogingen der machinisten om de vaart te vertragen. Beneden de helling aan den inkom van het dorp Wimmertingen, waar een korte draai is, sprongen de twee lokomotieven uit de riggels. De drie eerste rijtuigen verlieten eveneens het spoor, maar bleven recht staan, terwijl het vierde rijtuig door een schok dwarsover het spoor werd gezet. Dit rijtuig vormde een hinderpaal voor de volgende rijtuigen, welke tegeneen sloegen, klotsten, beukten. De vijfde en zesde rijtuigen klommen alzoo boven het vierde.

Al de andere rijtuigen geraakten ook het spoor uit, maar werden niet omgeworpen. De bewoners der omgeving snelden ter plaats op het hooren van de ongewone geruchten en de smartkreten welke opstegen. Uit Hasselt en Tongeren werden onverwijld geneesheeren per telefoon ontboden. In 't geheel werden 32 gekwetste reizigers aangetroffen. Onder hen waren er elf die erg gesteld waren. De tramontvanger was de twee beenen gebroken. De gekwetsten bekwamen de eerste zorgen in naburige hooven, waarna zij per auto-ambulancie naar de gasthuizen van Hasselt en Tongeren werden overgebracht. De gendarmerie en het parket van Hasselt hebben zich nog denzelfden avond naar de plaats der ontriggeling begeven.

De ergst gekwetsten zijn : Renier Cartenstadt, 15 jaar, van Piringen ; Edward Rubens, 21 jaar, van Haeren ; Joseph Vanderbeeken, 27 jaar, van Rutten ; Arnold Vanderbucken, 22 jaar van Jesseren ; Gertrude Latet, van Tongeren ; Joseph Vaneer, Bilsersteenweg te Tongeren ; Pol Sauvage en zijn zoontje van Tongeren en Alfons Vanmesterdael, tramontvanger, 25 jaar, woonachtig te Herck-de-Stad, steun zijner moeder weduwe.

De tramontvanger is het slachtoffer geworden van zijn toewijding. Hij bevond zich in het tweede rijtuig en hij sprong op de passerel om te remmen. Deze passerel werd verbrijzeld door het volgend rijtuig. De ontvanger werd er tusschen gevat en beide beenen gebroken. Hij wordt verzorgd in een kliniek van Hasselt. Gertrude Latet, echtgenoote Liesens, 52 jaar, heeft een breuk van het onderlijf opgeloopen. Haar toestand was zorgwekkend. De andere slachtoffers hebben min erge breuken bekomen : zij blijven in behandeling in het gasthuis van Tongeren. De licht gekwetsten konden na verzorging huiswaarts keeren.

Het parket van Hasselt is Maandag morgen met een ingenieur deskundige terug ter plaats gekomen. Uit het onderzoek is gebleken, dat het ongeluk niet moet toegeschreven worden aan de snelle vaart van den tram, maar aan het breken van een spalk twee riggels verbindend. Deze spalk werd gebroken door de tweede lokomotief. Bijna al de slachtoffers bevonden zich in het zesde rijtuig. Het ongeval gebeurde tusschen twee bruggen op de Herck, waar het spoor op een dam loopt. Men mag zich nog gelukkig achten, dat de tram in de rivier niet is gevallen.

Diocesaan Werk der Goede Drukpers.

Het Provinciaal Komiteit der Goede Drukpers roept de aandacht van het kristen Limburgsch volk op de volgende regels :

1. Een goede kristen leest geen dag- of weekblad, prent- of modeblad, tijdschrift of boek waarin aan het katholiek geloof of aan de goede zeden wordt te kort gedaan. Limburg blijve in de toekomst wat het was in het verleden : getrouw aan Christus.

2. Een goed kristen onthoudt zich van zoogezegde onzijdige lezingen. De onzijdigheid, daar waar het geloof eenigerwijze in betrokken is, is onmogelijk voor een oprechten kristen : Men is met God of tegen Hem.

3. Kristene ouders waken voortdurend op de lezing hunner kinderen. Vele kinderillustraties leveren groot gevaar op voor het geloof en de kristene zeden.

4. Alwie rond nieuwjaar abonnent op een dagblad of tijdschrift wil worden, vrage inlichting aan een plaatselijk of Dekenaal Perskomiteit.

5. Ieder onthoude het woord van Leo XIII « De slechte drukpers zaait den dood in de zielen rond ; de goede drukpers zal in de naaste tijden voor velen het eenige middel tot de kennis der eeuwige waarheid zijn ».

Het Provinciael Komiteit :

De Voorzitter,
Ridder Paul de SCHAETZEN.

De Ondervoorzitter,
Graaf Ph. de GRUNNE.

De Leden : M. DELWAIDE, notaris en **E.H. HARDY.**

Het Komiteit aanvaardt met groote dankbaarheid ieder geldelijken steun in ontvangst te sturen op naam van E.H. Hardy, postcheck 225621, Rutten.

Stads- & Provincienieuws

TONGEREN. — Zonderling sport ! — Zondag avond, na de match Patria — Hasselt V.V., hadden in onze stad verschillende vechtpartijen plaats, zoodat gendarmerie en politie moest tusschenkomen. Een Hasselaar werd er met een mes gestoken ; in de Kruisstraat, in het Huis Sauverijns, werd eene groote vensterruit stukgeslagen. Maandag morgen kon men in verscheidene straten nog de bloedige sporen zien van de vechtpartijen die er hadden plaats gehad. En dan beweert men nog dat het sport.... de zeden verzacht !

Deze feiten zijn grootelijks te betreuren, en zouden streng moeten beteugeld worden. Zij zijn niet van aard om eer te doen aan de faam van de Tongersche gastvrijheid die wij genieten ; en aan de vreemde sportkringen geven zij een zonderling gedacht van de gulle (!) ontvangst die hen in onze stad van sommige vechtersbazen te wachten staat.

Echte rookers koopen alleen de geurige, fijne tabak, sigaren en sigaretten T KAPELLEKEN.

Werk der zedelijk verlatene kinderen. — Oude kleederen gevraagd voor een meisje van 2½ jaar. Te bestellen, Ridderstraat, 2, Tongeren.

— **Christene Vrouwengilde.** — De tweede winteravond zal plaats hebben op Zondag 24 November om 5 uur, in de zaal van den Volksbond.

1) Een praktische voordracht over de « Gezondheid in de familie ».

2) Een kluchtig blijspel dat de lachtspieren der toehoorders in beweging zal brengen : De tante van Amerika ».

Alle leden zijn vriendelijk uitgenoodigd.

ROOKT ONZEN
TABAK B
ROODE STREEP
lang en fijn gesneden in puntzakken
1.80 fr. de 100 gr.
VANDER ELST

Noodig onderzoek. — De tramramp van Zondag werd en wordt nog altijd druk besproken. 't Is de derde tramontsporing sinds eenige maanden, waaraan een onzer lezers ontsnapt. Eerst aan Steenenpoort, dan te Berg en nu te Wimmertingen. Hij mag van geluk spreken !...

Men vraagt zich af, of al het rollend materiaal nog in goeden staat verkeert, of er genoeg personeel is en of 't altijd genoeg is afgericht en nagezien. Een ernstig onderzoek dringt zich op. Iedereen heeft er belang bij, ook de maatschappij !... Op 't laatst zou het publiek het vertikken, zijn leven roekeloos op spel te stellen !...

— **Te lichte boter.** — Verleden Donderdag, werden een vijftal buitenmenschen, die op de markt gegaakt werden, met boter die door den agent-toezichter te licht werd bevonden, door onze boetstraffelijke recht ank elk, zonder de nieuwe wet, tot 270 fr. veroordeeld.

Sterfgevallen. — Onder een groote toeloop had verleden Donderdag in de St Janskerk de plechtige lijkdienst plaats van M. Théodore Nelissen, echtgenoot van Dame Maria Gielen, geboren te Tongeren den 20 Februari 1898, en er godvruchtig overleden den 11 November 1929, voorzien van de laatste HH. Sacramenten.

De overledene was een deugdzaam echtgenoot en een voorbeeldige zoon. Minzaam in zijnen omgang met iedereen, altijd gereed om dienst te bewijzen, telde hij niets dan vrienden. Met de grootste eerbiedigheid verdroeg hij dan de gadurige ziekte en het was met de grootste kloekmoedigheid dat hij de wreede kwaal bekampte die hem moest ten grave sleepen. Zijn afsterven werd dan ook met droefheid vernomen, en verwekte bij iedereen oprechte deelneming. In den Heere heeft hij thans de belooning ontvangen, voor al het goede dat hij op aarde verrichte.

Aan zijne zwaarbeproefden familie bieden wij ons christelijk rouwbeklag.

De familien NELISSEN, GIELEN en DAEMEN bedanken de talrijke personen, die hunne deelneming betuigd hebben, ter gelegenheid van het afsterven van hunnen beminden echtgenoot, vader, zoon broeder, oom en bloedverwant,

M. THEODORE NELISSEN,

godvruchtig overleden te Tongeren den 11 November 1929, in den ouderdom van 31 jaren.

Zij verzoeken de vrienden en kennissen, die bij vergetelheid geen doodsbrief zouden ontvangen hebben, dit bericht als dusdanig te beschouwen.

— Wij vernemen het afsterven van M. Jacques Vanderborgh, echtgenoot van Dame Jeanne Lauris, oud-postontvanger te Tongeren, godvruchtig in onze stad overleden den 12 November 1929.

M. Vandenborgh was geboren te St Joost-ten-Noode den 7 Augustus 1862. Hij was Officier in de Leopoldsorde, en vereerd met het Burgerlijk Kruis van 1e klas, en de Herinneringsmedalie der Regeering van Leopold II.

— Men meldt ons het overlijden van Dame Marie-Clementine Vanmechelen, echtgenoot van M. Jean Zoomers, geboren te Runkelen den 11 Februari 1870, en godvruchtig in onze stad overleden den 7 November 1929.

AVIS

Messieurs MAX GEVERS, LÉON FÉVRIER, Vice-Président de la Commission de la Bourse d'Anvers et le Chevalier MARCEL DE SCHAETZEN, associés de la maison

GEVERS, FÉVRIER, de SCHAETZEN

établie Avenue des Arts, 31, à Bruxelles et affiliée à la firme GEVERS, FEVRIER & Cº d'Anvers, fondée sur cette place en 1911 ont l'honneur de porter à la connaissance du public qu'ils

viennent d'OUVRIR une SUCCURSALE à Tongres
sise 51, AVENUE DE LA STATION

Celle-ci se chargera de toutes opérations ayant trait à la **GESTION DES FORTUNES** : *achat et ventes de fonds publics, encaissements de coupons belges et étrangers, souscriptions aux emprunts d'état, de villes, de provinces, de communes, de sociétés de tous pays ; participations aux émissions et aux augmentations de capital, etc... Elle se chargera également de l'achat et de la vente de devises étrangères.*

Elle ne manquera pas de faire profiter sa clientèle de toute l'organisation, tant en Belgique, qu'à l'étranger, dont jouit son siège de Bruxelles et qui se manifestera, notamment, par le plus grand soin reservé à l'exécution des ordres qui lui seront confiés, par la rapidité avec laquelle ces ordres seront transmis et portés à la connaissance des intéressés et par le souci mis à conseiller ceux ci et à les renseigner sur les opérations susceptibles de leur être profitables.

LA DIRECTION DE LA SUCCURSALE DE TONGRES à été confiée au **Chevalier Philippe de SCHAETZEN**, qui se tiendra tous les jours à la disposition du public dans les bureaux de la maison, 51 **Avenue de la Station.** *Téléph. 405.*

Bezoek van den Heer Gouverneur te Tongeren. — M. Verwilghen, gouverneur van Limburg, kwam Woensdag namiddag te Tongeren aan, en begaf zich naar het Hospitaal om er een bezoek te brengen aan de gekwetsten van de ramp van Wimmertingen.

De Heer Gouverneur werd er ontvangen door den Heer Beckers, Voorzitter der Commissie van Openbaren Onderstand, door M. Neven, burgemeester, en de Heeren Schepen Merckes en Stas-Dewalcff.

M. Verwilghen deed zich den toestand van elken gekwetsten uitleggen, en had voor iedet van hen een woord van moed en opbeuring.

Namens de Commissie van Openbaren Onderstand, en namens de Zusters van het Hospitaal en van de gekwetsten, bedankte M. Beckers in welgepaste woorden den heer Gouverneur wegens dit bezoek.

Vergezeld van den Heer Burgemeester, begaf M. Verwilghen zich vervolgens naar de Kliniek, op Kruisstraatweg, waar insgelijks gekwetsten ter verpleging zijn, en had ook hier een aanmoedigend en opbeurend woord voor hen.

Witte Lelie. — Zwansbaron. — Zal dus Zondag a.s. zijn, dat de ruime tooneelzaal der maatschappij de Witte Lelie te klein zal zijn, bij de opvoering der lustige Duitsche operette in 3 bedrijven « De Zwansbaron ». Want de voorstellingen gaan met reuzen schreden om ongehoord succes te genieten, hoe kan 't ook anders, 't stuk zelf kennen we als iets buitengewoons, over de muziek heeft geen lof gemaakt, 't is echte Duitsche operettenmuziek, dat volstaat. De opvoering zal tot in de puntjes verzorgd zijn, want we kennen de talenten der jongens van de Witte Lelie. Daarom, zal 't u ook niet verwonderen, beste lezers, als ik U zeg, dat er al een overgroot getal kaarten zijn verkocht, dus, haast u, als u nog wilt een goede plaats hebben.

Ziehier den korte inhoud van dit blijspel, dat steeds als een echt type van een operette word beschouwd. Hans en zijn vriendje komen van een gelukkige huwelijksreis weder, en verwachten 't bezoek van hun schoonouders, doch den echtgenoot is er niet opgesteld, en vergist een letteren, t.t.z. hij geeft voor dat hij 't bezoek heeft van zijn vriend Van Kemel. De oudjes komen toch afgezwaaid, en Hans moet toch kost wat kost een « kemel » ten aanschouwen geven, en nu dit een beklag..., Droogkeeltje, een rare kwast, die van alle hout pijlen maakt en van 't werken verwaand is, Droogkeeltje ziet er recht schoon uit in zijn habijt en Sophie, de dochter van Windslang, de vader van Hans' vrouwtje wordt er op verliefd. Dan volgen de klukhgste tooneelen zich op ; De ontvangst, Boebdans, de droom met de kleine meisjes, de thuiskomst van 't voddenbal, tot dat ten lange laatste den echten Van Kemel ook ten tooneele verschijnt. En dan wordt 't een schaterlach van 't begin tot 't einde. En hoe overheerlijk is die ontknooping en dat slot. Waarlijk, heel 't stuk speelt zich als in een droom af, en toch is 't werkelijkheid. Maar de kundige spelers der Witte Lelie, weten heel wat kunst en talent aan den dag te leggen, en 't is daarom dat de zaal mensch uitverkocht zal zijn. 't Is eene eenige gelegenheid, neemt ze te baat, tooneelbewonderaars.

De Witte Lelie doet nog altijd een oproep tot de Tongersche jeugd, die zich tot 't tooneel aangetrokken voelt om de balletten, dans, zang en andere korpsen aan te vullen. Met open armen, wordt ge allen ontvangen, we tellen nu al zooveel werkende leden, en we vragen er nog, want de maatschappij werkt zich op als iets eenigs.

E.S.

De personen die een abonnement nemen aan den « POSTRIJDER » voor het jaar 1930, zullen het blad kosteloos ontvangen van den dag hunner inschrijving tot 31 December a. s.

— **Volksbond.** — Afdeeling Spaarkas. — De leden van den Tongersche Spaarbond worden er aan herinnerd dat de Spaarboekjes deze maand November dienen ingeleverd te worden, tegen ontvangstbewijs, tot nazicht. De leden wier boekjes den 2e zondag van December nog niet binnen gekomen zijn, verliezen hun recht deel te nemen aan de tombola der algemeene vergadering.

Het Bestuur.

Au Pont des Arches

18, Leopoldstraat, LUIK.

Kleederen op maat en gemaakt voor Heeren, Damen en Kinderen.
Laken. — Geweefsels voor kleederen, Zijden Artikelen, Fluweel, Peluchen, enz.
Koopwaren van allereerste hoedanigheid, aan prijzen buiten alle concurrentie.
Bijzondere werkhuizen voor rouwen kleederen voor plechtigheden.
Groote keus in Gabardiner, TRENCH-COATS en REGENMANTELS.

Vlaamsch Volkstooneel. — LEONTIENTJE. — Op Zondag 17 Nov. om 4 ure in den Volksbond. — Men verzoekt ons toch te melden dat bij vergissing werd aangekondigd dat deze opvoering om half vier zou beginnen ; dat is onjuist : het Vlaamsche Volkstooneel verlangt om drie uur stipt te beginnen : daarbij is het aan te raden vroeger in de zaal te zijn om eene goede plaats te kunnen uitkiezen ; er zijn geene voorbehoudene plaatsen, en wie het eerste daar is, zit het beste.

Er zijn nog eenige kaarten in den Volksbond.

MENGELWERK van « DE POSTRIJDER ».

— 38 —

HET VOLK VAN DEN MIST

DOOR

H. RIDERHAGARD.

— En als het vonnis tegen ons is ? Spreek recht uit, Olfan.

— Gij wilt dan dat ik spreke ? Welnu, dan zult gij allen in den poel gesingerd worden, om tot voedsel te verstrekken aan de krokodil.

— En gij ziet geen middel om ons te beschermen, Olfan ?

— Geen enkel : alleen mijn leven kan ik wagen, want de soldaten, die onder mijn bevel staan, zullen mij niet eens gehoorzamen, beangst als zij gemaakt werden door de offeraars met hunne bedreiging van hongerdood voor den toekomenden winter. Doch vergeef mij, koningin, indien ge waarlijk zijt, voor wie gij u uitgeeft, waarom roept gij dan mijne hulp in en waarom wreekt gij u zelven niet over het u aangedane onrecht?

Wanhopig zag Juanna naar Leonard, die zoo mogelijk nog meer onthutst was dan zij zelve.

— Ik denk dat gij beter zoudt doen hem alles te zeggen, sprak hij in 't Engelsch, binnen een paar uren zal hij toch weten dat wij bedriegers zijn en men ziet wel dat hij het reeds gist. 't Is beter dat hij van onze lippen de waarheid verneme. Deze man is eerlijk, hij is aan ons zijn leven verschuldigd, laat ons dan de kans loopen en hem vertrouwen ; doen we verkeerd, 't zij zoo, kwader dan hij nu is kan onze toestand niet worden.

Zij boog ten titel van instemming, dacht een oogenblik na en sprak dan :

— Olfan, zijn wij alleen ? Wat ik u te zeggen heb, mag door niemand dan door u worden gehoord.

— Wij zijn alleen, koningin, antwoordde hij rondblikkende, doch de mijnen hebben hier ooren.

— Treedt nader, Olfan.

Hij gehoorzaamde, en zij, zich voorovereuigende, sprak hem fluisterend toe, terwijl Leonard, Mordaunt en Otter zich rondom haar schaarden.

— Gij moet mij niet langer koningin noemen, ik ben niets meer dan gij. 't is te zeggen eene sterfelijke vrouw, en de man — en zij wees op Otter — is geen afgod, maar een zwarte dwerg.

Zij zweeg, als om het uitwerksel te zien dat deze woorden zouden maken op den koning ; verbazing was te lezen op zijn aangezicht, doch het was meer hare stoutmoedigheid dan de beteekenis harer woorden die haar uitlokte.

— Ik had dan niet verkeerd geraden, zegde hij met eenen glimlach. En toch moet ik u koningin blijven noemen. Hier althans zijn er geen, en hij boog bij die woorden met eene hoffelijkheid, die geen fijn beschaafden Europeaan hem zou nagevolgd hebben.

't Was Leonard, die nu verbaasd opzag. Er lag in des konings woorden niets dat hem kon mishagen en toch stond die toen hem tegen ; dat was te veel bewondering. Het scheen hem zelfs toe, dat Olfan in 't geheel niet misnoegd was over de ontdekking, dat Juanna slechts eene gewone vrouw was en de daaropvolgende woorden van den jongen hoofdman bevestigden dit vermoeden ten volle.

— Ik ben gelukkig van uwe lippen te vernemen vorstin, dat gij slechts eene sterfelijke vrouw zijt, omdat wij de afgoden slechts kunnen verheerlijken en wij, mannen, de vrouwen niet alleen mogen verheerlijken, doch ook beminnen — besloot hij met eene nieuwe buiging.

Op mijn woord, zegde Leonard bij zich zelven, die koning is verliefd en mijn medevrijer. Waarom heb ik de zaken niet op een beteren voet gezet voor mij zelve. Arme Juanna.

Wat Juanna betrof, zij verschrikte en bloosde. Daar was eene nieuwe moeilijkheid doch hoe onaangenaam het ook was, het was nu de tijd niet om zulks te betreuren.

— Luister, Olfan, sprak zij, 't is nu geen uur voor schoone woorden, die niets beteekenen, want wie weet ben ik niet dood eer de zon terug oprijst en dus ver van alle liefde en vereering. Onze geschiedenis is als volgt : wij kwamen in uw land op avonturen uit en ook om die roode steenen te zoeken, die gij het bloed van Aca noemt en die onder de blanken als schatten worden geprezen. 't Is om die reden dat ik eene vrouw, den Verlosser aanzette om deze reis te ondernemen en waarom op dit oogenblik ons leven in gevaar is.

— Verschoon mij, koningin, zegde Olfan plotseling, mag ik u slechts ééne vraag toerichten, alvorens ge mij het slot uwer geschiedenis verhaald ? Wat is die blanke man voor u ?

Juanna was in een strik geloopen. Indien zij zegde dat Leonard haar niets en onverschillig was, zou dat voor hem het best zijn, alhoewel Olfan haar misschien niet geloven zou. Als zij van een anderen kant zegde dat het haar man was, kon dat voor haar zelven beter zijn en haar verlossen van de vervolging van dezen al te voorkomenden wilde ; doch haar trots kwam daar tegen op. Had zij zelven niet altijd met afgrijzen aan die huwelijksklucht gedacht, en, alhoewel zij Leonard beminde, waren niet beiden in zekeren zin vijanden voor malkander ? Toch moest zij een besluit nemen en snel, want de gewoonte zijn zegde haar, dat in deze omstandigheid, haar trots moest onderdoen.

— Hij is mijn echtgenoot, sprak zij stoutweg.

Olfan fronsde, doch aanschouwde daarna vol twijfel Juanna, wier levenswijze, die hem tot in de minste omstandigheid bekend was, deze bewering scheen tegen te spreken.

Mordaunt en Otter, op verzoek van Juanna getuigden de waarheid van haar gezegde, zij gevoelden dat het jonge meisje haar laatste troeven verspeelde en zij haar terzij moesten staan.

Nog scheen Olfan evenwel niet overtuigd.

— Gij zegt dat de Verlosser uw echtgenoot is, sprak hij en deze beiden getuigen van ja ; doch hij zelf, hij zegt het niet. Zeg dan nog één ding slechts, vrouw ; bemint gij dien man en zoudt gij verdriet hebben indien hij stierf ?

Juanna's gelaat werd zoo rood als de robijn op haar voorhoofd, want met uitzondering van haar zwart kleed was zij gansch gereed om naar den tempel te gaan. Doch nu was er geen dralen meer mogelijk ; zij moest nu rechtuit spreken, hoe beschamend dat ook voor haar was, zoo niet zou Olfan haar zwijgen als verdacht aanzien en zou wellicht Leonard voor eeuwig van haar gescheiden worden.

— Gij hebt weinig recht koning, om mij op dit oogenblik zulke vragen te stellen ; toch wil ik u antwoorden ; ja, ik bemin hem, en moest hij sterven, dan zou dit ook mijnen dood kosten.

Leonard kon met moeite eenen uitroep onderdrukken, want daar rees Juanna in een geheel ander licht voor zijne oogen op.

— Uw antwoord is voldoende, sprak Olfan, op eenen toon van diepe teleurstelling, indien het u belieft kunt gij thans uw verhaal voortzetten.

— Daar is niet veel meer bij te voegen, zegde Juanna met een zucht van verlichting want dit verhoor over hare betrekking tot Leonard was haar zeer pijnlijk geweest ; de vrouw Soa behoort tot uw volk ; zij is de dochter van Nam den hoogen priester en ontvluchtte nu veertig jaar geleden uw land, om den dood te ontsnappen.

— Waar is zij nu ? vroeg Olfan, levendig opziende.

— Wij weten het niet : in den afgeloopen nacht is zij verdwenen, zooals onze andere bedienden verdwenen.

— Nam zal weten waar zij is, gromde Olfan.

(Wordt voortgezet).